

اطلاعیه بمناسبت شروع سال تحصیلی

در شرایطی درب مدارس در اول مهرماه بروی دانش آموزان باز میگردد که وضعیت عمومی کودکان همچنان اسفبار و غیر انسانی است. اکثریت دانش آموزان از فقر، بی امکاناتی و تبعیض در رنجند. اکثریت دانش آموزان با شکمی گرسنه با تنی خسته و با روحیه ای کسل و ناشاداب به سر کلاسها میروند. هر چند که اینها در مقایسه با دو میلیون کودکی که به دلیل فقر از تحصیل بازمانده اند و یا در مقایسه با هزاران کودک افغانی بدون شناسنامه که قانوناً پشت درهای مدارس نگه داشته شده اند، "خوشبخت ترند". طبق آمارها بیش از پانزده میلیون بیسواد در کشور وجود دارد که بخش اعظم آنها کودکان هستند و این رقم هر ساله رو به افزایش است.

از طرف دیگر آموزش و پرورش ارتجاعی و قرون وسطایی ذهنیت کودک را بصورتی سیستماتیک در مدارس مسموم و مورد تعرض قرار میدهد. علم و دانش رسماً سانسور میشود و وسایل ارتباط جمعی با دنیا از دسترس دانش آموزان دور نگه داشته میشود. حجاب اسلامی زندگی را برای بیش از هفت میلیون دختر خردسال غیرانسانی، تلخ و وحشتناک کرده است. اختناق یکی از ارکان کنترل اوضاع توسط رژیم در مدارس است و سرکوب و زندان جواب هر ذهنیت کنجکاو.

در کنار همه اینها اعتیاد به مواد مخدر در مدارس بیداد میکند. بیش از سی درصد از دانش آموزان بشکلی معتاد به مواد مخدر هستند. این پدیده شوم آنقدر در سطح گسترده ای رواج دارد که مسئولین رژیم از پاکسازی موادفروشان در اطراف مدارس حرف میزنند. وجود هزاران مدرسه غیر مستحکم، هزاران مدرسه ای که با کوچکترین تکانی سقف اش فرو میریزد، مدارس که بخاری هایش در زمستان از کودکان قربانی میگیرد و به دلیل غیر بهداشتی بودن توالتها و آب آشامیدنی کودکان را به امراض مختلف مبتلا میکند نشانگر بی توجهی مطلق جمهوری اسلامی به زندگی کودکان است.

انرژی و توان تدریس از یک میلیون آموزگار با زندگی فقر زده و با مشکلات فراوان در کنار سیستم آموزشی اسلامی، متحجر و مختنق و با دیدن کودکانی که از ابتدایی ترین امکانات محرومند، گرفته شده است. آموزگاران بیشماری که برای احقاق حقوق خود و دانش آموزان با شدیدترین شیوه های پلیسی روزمره مواجه اند.

اما با همه این وضعیت نابسامان امید و مبارزه برای زندگی بهتر برای کودکان همچنان ادامه دارد. محوری ترین خواسته های فعالین حقوق کودک عبارتند از: تحصیل رایگان و اجباری تا هجده سالگی، دادن غذای گرم و کافی به همه دانش آموزان، لغو آپارتاید جنسی و جدایی کامل آموزش و پرورش از مذهب، آزادی تشکل و بیان، لغو حجاب، افزایش حقوق معلمان طبق نظر شورای واقعی معلمان. زندگی بهتر کودکانمان در گرو انسجام و مبارزه ما برای احقاق حقوق مان است. متشکل شویم.

نهاد "کودکان مقدمند"

مهرماه ۱۳۸۶